

378:[377:334,55](082)

CP79

**ФОРМУВАННЯ
ПРОФЕСІЙНО МОБІЛЬНОГО ФАХІВЦЯ:
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВИМІР**

**МАТЕРІАЛИ
III ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

м. Кривий Ріг, 23–24 квітня 2015 р.

Література

1. Головченко В. Правові механізми формування правової свідомості студентів / В. Головченко, А. Потьомкін // Право України. – 2006. – №4.
2. Довідник учителя історії, правознавства та етики [автори-упорядники О. В. Галегова, І. П. Нікітіна]. – Х.: Веста: Видавництво «Фанок», 2006. – 560 с.
3. Кутиркін А. Шляхи розвитку теорії та практики правового виховання населення України / А. Кутиркін // Право України. – 2008. – №3
4. Олійничук Р. Проблеми формування правової свідомості та правової культури в українському суспільстві / Р. Олійничук // Юридичний Журнал. – 2006. – №2.

Людмила Божко

ДО ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ ФАХІВЦЯ

bojko-ludmila2014@yandex.ru

Реформування соціальної сфери носить системний характер і являє собою комплекс взаємопов'язаних політичних, організаційних, науково-технічних, соціально-правових та економічних заходів, спрямованих на якісне перетворення соціальних інститутів з урахуванням перспектив розвитку суспільства. В даний час в умовах корінних змін, що відбуваються у сфері науки, техніки і виробництва, українське суспільство йде шляхом реформ, спрямованих на глибокі перетворення всіх державних структур.

Постійне розширення сфери соціальних послуг, все прискорюється процес морального старіння всіх компонентів соціального досвіду вимагають від сучасного фахівця високої мобільності у сфері пізнання, навчання, розвитку та виховання, суб'єктивної готовності до безперервної самоосвіти і можливості придбання нових спеціальностей, здатності адаптуватися до мінливої диференційованої та спеціалізованої системи навчання, розвитку творчої активності. У зв'язку з цим закономірним і своєчасним є реалізація завдання органічного включення системи вищої професійної та додаткової професійної освіти у світову систему освіти, єдності теоретичної та практичної, а також соціальної та професійної підготовки фахівця.

Мобільність розглядається ними і як якість особистості і як процес, тобто має двосторонній характер. Дуальність такої категорії як «мобільність» характеризується тим, що людина може бути мобільною, якщо вона володіє певними особистісними та професійними якостями. Проаналізувавши генезис становлення в науково-педагогічній та соціологічній літературі таких понять як «соціальна мобільність», «соціокультурна мобільність», «академічна та освітня мобільність», відзначимо, що результатом сучасної професійної освіти виступає здатність випускників до професійної мобільності нового типу – мобільності як основи віри людей в себе і своє майбутнє, у свої сили і можливості. Ми вважаємо, що таке поняття як «професійна мобільність фахівця» визначається не тільки його здатністю змінювати свою професію, місце і рід діяльності, а й умінням приймати самостійні та нестандартні рішення, спрямовані на підвищення рівня свого професіоналізму, а так само здатністю швидко освоювати нову освітню, професійну, соціальну і національну середу. Спираючись на соціологічний підхід і розглядаючи професійну мобільність як процес руху індивідів між групами професійної структури суспільства, необхідно відзначити той факт, що соціальні суб'єкти повністю або частково змінюють свій професійний статус. Професійний статус індивіда являє собою певне становище людини в професійній структурі суспільства.

Одним з напрямів розвитку сучасної науки виступає вивчення можливостей компетентного підходу до визначення вимог до випускника професійного освітнього

зкладу. Компетентнісний підхід в освіті охоплює поряд із знаннями і навичками, такі категорії як здібності, готовність до пізнання, соціальні навички. Компетентнісний підхід дозволяє розкрити бажаний результат освіти через сукупність різного виду компетенцій. Освітні компетенції забезпечують готовність майбутнього фахівця до наукового, системного пізнання світу, до оволодіння навичками самостійного освоення знань і підвищення своєї кваліфікації або зміни професії, підтримувати свій професійно-творчий і соціальний потенціал в умовах науково-технічного прогресу, до самовдосконалення, самоосвіти. Загальнонаукові компетенції, забезпечують високий рівень базових загальних знань і загальних знань за профілем спеціальності, здатність адаптуватися до змін змісту соціальної і професійної діяльності. Ціннісно-смыслові та загальнокультурні компетенції, забезпечують успішність ціннісно-смысловий орієнтації фахівця у світі, готовність і прагнення пізнати й удосконалити самого себе, готовність майбутнього фахівця до суспільно схвалюваної продуктивної діяльності й сприяють усвідомленню необхідності безперервної самоосвіти, постійної мотивації до навчання протягом усього життя, визначенню цінностей, необхідних для того, щоб жити в умовах складного демократичного суспільства, оволодіння високим рівнем педагогічної культури. У процесі професійної підготовки фахівців у системі вищої освіти необхідно розвивати їх адаптаційні здібності, а також уміння і навички самонавчання. Особливу увагу необхідно зосередити на сформуванні у майбутнього фахівця таких особистісних якостей, які дозволили б йому самостійно орієнтуватися в професійному світі і вибудувати вектор свого кар'єрного зростання.

Таким чином, основним завданням вищої професійної освіти в умовах її глобалізації та модернізації, є підготовка професійно мобільних фахівців, здатних легко навчатися, швидко пристосовуватися до мінливих умов та змісту професійної діяльності, зацікавлених у своєму безперервному навчанні та вдосконаленні.

Оксана Бойченко

ЕЛЕКТРОННИЙ ПІДРУЧНИК ЯК ЗАСІБ ПІДТРИМКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

boychenko_o@ua.fm

Дистанційне навчання є найбільш прийнятним способом при підготовці професійно мобільних фахівців. Оскільки мова йде про працюючого дипломованого фахівця, який через різні обставини (виникнення нових сфер діяльності, технічний прогрес, зміна середовища життєдіяльності) має необхідність змінити свій фах або підвищити кваліфікацію, очевидно, що до його першочергових умов належать можливість навчання на відстані, гнучкий графік, індивідуальний підхід. Тобто, саме цим вимогам відповідає дистанційне навчання. Загалом, вживаючи термін «дистанційне навчання», ми частіше будемо розуміти так зване змішане навчання (blended learning), при якому форми дистанційного навчання (отримання завдання по e-mail чи на веб-сайті, самостійне опрацювання матеріалу, відсилання робіт, on-line тестування, участь в інтернет-конференціях) поєднуються з формами очного навчання (практичні заняття, складання іспитів тощо).

Дистанційна складова найчастіше реалізується засобами інтернет-порталу, прикладом якого може бути Професійно-науковий портал <http://profua.info/>, на якому найвагомішим елементом, на нашу думку, є Контент-бібліотека системи професійно-